

Publicerad 2010-09-27 23:00 av Emelie Olofsson

Min glasbubbla

Jag är instängd i min egen glasbubbla varje minut. Hur jag än försöker kan jag inte ta mig ut.

Det är ett vacuum, det är inget liv. Att skratta och må bra finns inte som alternativ.

Jag varken känner, hör eller ser. Jag kan inte andas, vill inte vara här mer!

Här existerar bara mörker och onda tankar. Det enda jag hör är mitt huvud som bankar.

Hit kan ingen annan komma in. För glasbubblan, den är bara min!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emelie Olofsson med Poeter.se id #34864 innehar upphovsrätten